

Dagbog 7

For perioden 1994
bl.a. vedr. turene til Norge og
Bornholm samt min 30 års fødselsdag

Forord

Denne dagbog er min syvende dagbog der beskriver mine ture til Norge og Bornholm samt min 30 års fødselsdag.

Der kan forekomme udtalelser der måske nok er lidt hårde, men det er de tanker jeg havde om denne periode og de mennesker jeg var omgivet af.

Denne dagbog er ikke tiltænkt for at skade nogen, men mere for at fortælle om mit liv og oplevelser.

Der er episoder og oplevelser jeg har valgt ikke at videregive, da disse måske sårer mere end de gavner – både for mig selv, men så sandelig også overfor de involverede parter.

God fornøjelse med læsningen!

Kaj Heydt Jørgensen

Dagbog for perioden 1994 vedr. turene til Norge og Bornholm samt min 30 års fødselsdag.

Copyright © Kaj Heydt Jørgensen, Sdr. Felding, Danmark.

Indholdsfortegnelse

- 1993 Nytårsaften hos Annette og Peter**
- 1994 Skiferie i Norge sammen med Annette og uden Peter**
- 1994 Sommertogt til Norge med Marinehjemmeværnet**
- 1994 Min 30 års fødselsdag**

Dagbog for perioden 1994

Efterårsferien til Jamaica, nytåret hos Annette og Peter, gensynet med Jamaica holdet havde kun lige lagt sig, da Olsen meddelte at han ville tage en tur mere til Jamaica og prøve lykken, hvis chancen kom. Han ville rejse til marts måned.

Jeg selv havde en kommende skiferie til Norge sammen med Annette og uden Peter. Peter var taget af sted til Canada for at læse i et halvt år. Peter læste til landmåler på et meget højt plan, og fik senere sin doktorgrad i emnet, hvilket han virkelig også fortjente, med den indsats han havde gjort.

Dagen oprandt hvor vi skulle af sted på den kommende skiferie, men denne gang var det ikke det sædvanlige ski hold der drog af sted. Jeg var pludselig kommet med i en anden "ski klub" og dermed skulle jeg møde en masse nye mennesker, hvilket jeg glædede mig meget til.

Annette og jeg skulle køre sammen i min Toyota Previa og det var ikke småting der kom ombord i bilen.

Hele bunden af bilen var bl.a. dækket af tyske dåseøl godt gemt under et par tæpper og øvrigt bagage.

Vi skulle sejle fra Hirtshals mod Larvik og derfra gik det ind i landet til bjergområdet. Igen var vi 4 biler som skulle følges ad og det gik bare stille og roligt til vores bestemmelsessted. Vi skulle alle bo i en og samme hytte, men hvilken hytte. Den var mega stor med masser af værelser, sauna, et kæmpe køkken alrum og selvfølgelig masser af stueplads.

Og så var der masser af sne.

Efter at alle biler var pakket ud, baren gjort klar, var det efterhånden tid til lidt aftensmad, som lynhurtig blev stablet på benene ved fælles hjælp. Derefter var der hygge aften.

Om morgenen var vi inddelt i hold af 2 personer, som skulle sørge for morgenmaden og vækningen af de øvrige.

Vækningen foregik til musik af Poul Dissing (Morgenhymnen) og til enten 1 Gammel Dansk eller 1 Fernet Branca, medens man lå i sengen.

Morgenbordet bestod af både bacon, blødkogte æg, hårdkogte æg, spejlæg, vendte spejlæg, varmede kippers, ja der manglede simpelthen ikke noget.

Efter morgenmaden skulle vi alle op og have et liftkort og så var vi nogle stykker der også skulle leje ski og støvler, og dermed var vi klar til bakkerne. Og det var bare skønt.

Skiene gled bare og jeg var hurtig inde i rytmen igen. Hele ugen hvor vi stod på ski, var lille Henrik på 5 eller 7 år konstant ca. 2 meter bag mig, uanset hvor jeg så end kørte hen. Han havde virkelig fået lært at få fart over skiene.

Om aftenen var der selvfølgelig dømt afterski, som varede det meste af aftenen / natten.

Men en ting var sikkert. Vi stod klar næste dag til en dag mere på ski.

Den ene middag hvor jeg kom hjem stod der noget kartoffelsalat på bordet, hvilket jeg "hoppede ombord" i, til min senere store fortrydelse.

Det viste sig at kartoffelsalaten var for gammel og at jeg havde fået en maveforgiftning, som varede det meste af ugen.

Aftensmaden var ligesom morgenmaden delt op i hold af 2 personer, som skulle sørge for at der blev lavet noget varmt mad, sat på bordet og igen taget fra bordet.

De skulle ligeledes sørge for opvasken, men heldigvis var der opvaskemaskine i hytten, så det var hurtigt overstået.

Ugen gik utrolig hurtig og på trods af mine mavesmerter, deltog jeg hver dag oppe i ski området, hvor vi havde det hyle skægt. Bakkerne var ikke stejle end at alle kunne følges ad og dermed var vi altid i samlet flok, bortset lige fra dem der havde valgt at stå på langrendsski i stedet for.

I løbet af ugen fik jeg skrevet et lille brev til Peter, som jo opholdt sig i Canada, og fortalte ham hvor godt vi havde det og hvor meget vi savnede ham. Ligeledes fik jeg ham fortalt hvor godt jeg havde "passet" på Anton.

Efter en utrolig dejlig uge sammen med Anton og de øvrige skulle vi til at vende næsen hjemad mod Danmark igen.

I marts måned rejste Olsen så af sted igen til Jamaica, og spørg lige om jeg måske bare var lidt misundelig – for det var jeg.

Pludselig en morgen hvor jeg ankom til BFC lå der en fax til mig fra Anna (guiden) og Olsen fra Jamaica med følgende ordlyd:

26/3-94

Kæreste Coco Kaj !!!!!

Håber din skiferie blandt pingvinerne er gået godt uden brækkede arme og ben.

Her er fandens vaaaaaaaraaarmt og Erik nyder varmen og øllene og Anna arbejder meget hårdt.

Vi har begge to store problemer med vores kærlighedsforhold, dog af forskellige grunde. Men hva´ fanden, det går nok.

Prinsessen har leget turist, hun var med til Negril og danset som en prinsesse.

Bådsmændene syntes hun var "too hot" at danse med.....

Nu er Erik så småt begyndt at få kærestesorger da han jo snart skal forlade øen igen.

Vi slapper af (mest Erik) under svajene palmer med en kold øl, nyder det azurblå caribiske hav med bølger som langsomt kommer ind på stranden.....det du!

Anna regner med at du og Erik kommer til Thailand inden længe og besøger os. (Jens og Anna).

Jeg Anna var meget imponeret af dagbogen, den vil jeg sende hjem til vores personaleblad så alle kan kende jer på vores destinationer i hele verdenen.

Erik har – i modsætning til sidst – haft en stille og rolig ferie, selvom det lyder sindssygt. (Det er dog rigtig, den har været stille).

Vi er slet ikke misundelige på dig der bare sidder på et kedeligt kontor og fiser den af, samtidig som du kan kigge ud af et vindue på regn og hagl.

Ha´ det nu rigtig godt Coco Kaj og på gensyn.

Mange kærlige hilsner fra Anna og almindelige hilsner fra Erik.

Det var en telefax der varmede og som fik minderne til at strømme igen.

Foråret gik og jeg var begyndt at spekulere på min kommende 30 års fødselsdag. Hvor skulle den holdes, hvor mange gæster skulle med og hvor meget skulle jeg gøre ud af den.

Det var spørgsmål som jeg puslede med i lang tid – indtil løsningen pludselig var på plads.

Festen skulle holdes på Blenstrup Kro i Himmerland og efter en mindre fest sammen med kromanden blev menuen også fastlagt.

Forretten skulle bestå af kold torsk og hvidvin. Hovedretten kom til at bestå af oksekød, svinekød og lammekød – så var der lidt til enhver smag, og selvfølgelig masser af rødvin. Desserten kom til at bestå af 4-5 forskellige slags is og ovenpå det hele var der så endelig kaffe med et enkelt glas Cognac.

Vi fik aftalt at gæsterne måtte stille deres telte eller hvad de nu havde op udenfor kroen, og til de overnattende gæster var der sørget for morgenmad næste morgen.

Nu manglede jeg kun at få lavet invitationerne og dermed finde ud af hvem der skulle med. Og inden jeg fik mig set om, havde jeg fået skrevet invitationer til ca. 80 gæster.

Invitationen bar præg af at festen skulle holdes i en meget afslappet atmosfære. Eneste krav til påklædning var at mændene skulle have slips på og damerne hatte på. Ellers var påklædningen fri.

Resten af invitationen lagde op til at det skulle være en fest med masser sjov og ingen hævninger.

Sammen med invitationerne havde jeg lavet nogle afkrydsningsfelter hvor man skulle fortælle om man kom eller ej og derefter returnere det i den medsendte kuvert der samtidig også var frankeret.

Grunden til dette var jeg ikke havde nogen telefon og derfor kunne være svær at træffe.

Og så kunne jeg kun vente på at få svar.

I løbet af foråret blev Linette og Søren gift, og til brylluppet var Anton og jeg inviteret sammen, da Peter endnu ikke var kommet hjem fra Canada.

Selve vielsen foregik i Arden kirke og den efterfølgende fest foregik i Skørping.

Vi havde et forrygende bryllup og hvor Anton og jeg var de sidste der forlod festen meget tidligt om morgenen.

Senere på sommeren var turen kommet til Jane og Poul Erik der også skulle giftes.
Brylluppet blev holdt på Mors og var en flot fest, hvor der ikke manglede noget.

Karen Margrethe og Verner var begge stolte forældre og nu manglede de kun at få Jørgen gift.

Senere på sommeren blev jeg omskolet til at måtte sejle MHV 800 klassen, hvilket var skibe af en noget anden kaliber end dem jeg var, vandt til at sejle. Skibet var 23,7 meter lang, 5,6 meter bred og stak 2 meter i dybden. Skibet vejede 80 tons og kunne skyde en fart af ca. 13 knob.

UDDANNELSESBEVIS

_____ KAJ H. JØRGENSEN _____
(Grad) (navn)

i tiden 13. - 17. JULI 1994 _____

har gennemført/bestået FARE/NAV OMSKOLING MHV 800-KL _____

ved _____ MHD 1 _____

_____ *[Handwritten signature]* _____

Dermed var jeg klar til den kommende tur til Bornholm sammen med Marinehjemmeværnet og MHV 804.

Vi havde en pragtfuld tur til Bornholm, som denne gang gik ned gennem Øresund, for at prøve noget nyt. Det var min første tur gennem Øresund, og denne tur var meget spændende på grund af den megen trafik.

Medens vi opholdt os på Bornholm var vi inde i Brændegårdshaven og høre Papa Bues Band, hvilket var en kæmpe oplevelse.

Om dagen var vi typisk ude og sejle og dermed investigere for søværnet, men der var ikke meget at se på og mange af vores dage til søs var temmelig kedelige.

Hjemturen gik op gennem Øresund og da vi kom ud i Kattegat fik vi os en ordentlig røvfuld. Kattegat viste igen tænder. Men stille og roligt fik vi os pløjet op gennem Kattegat og pludselig var vi i Hals og dermed stille vand igen.

Resten af turen ind gennem Limfjorden var igen en sand fornøjelse og alt i alt havde vi haft en dejlig tur til Bornholm.

14 dage senere skulle jeg en tur med Marinehjemmeværnet til Norge på venskabsbesøg. Turen skulle udgå fra Struer og vejret tegnede ikke for godt.

Og ganske rigtigt. Da vi først kom ud til Thyborøn kunne vi godt se at turen i Nordsøen ikke ville blive særlig sjov.

Vi var kun godt lige kommet ud i "suppen" da første mand gik nedenunder for at brække sig.

De øvrige blev alle stående oppe i styrehuset, hvor der var ved at udvikle sig en varme der ikke var særlig behagelig.

Per og jeg havde vagten og måtte gøre noget for at få dem til at gå nedenunder, da de konstant stod i vejen og så på grund af varmen.

Men Per kunne ikke overtale dem til at gå nedenunder.

OK. Så måtte der andre midler til. På vagtholdet var vi 4 garvede "søfolk" og Per spurgte mig på et tidspunkt om ikke vi alle 4 trængte til at få en dejlig kold øl nu. Og det kunne vi alle godt tænke os.

Da så først øllene var blevet lukket op, tog det ikke mange sekunder før styrehuset var rømmet for mennesker der ikke hørte til vagtholdet.

De kunne simpelthen ikke klare lugten af øl.

I løbet af aftenen blev bølgerne større og større og nærmede sig omkring de 10 – 12 meter. Når vi var nede i en bølge, kunne vi kun se vand rundt omkring os – ikke bare vandret men også "skrå lodret".

At bevæge sig rundt oppe i styrehuset var lidt af en kraftanstrengelse, og kortbordet var næsten konstant ryddet for kort – skriveredskaber - måleredskaber og logbogen.

Senere på natten blev vi afløst af vagthold 2 og jeg kunne gå nedenunder og se om jeg kunne få sovet lidt, selvom jeg ikke rigtig selv troede på at det ville lykkes. Der skulle bruges alt for mange kræfter til at holde sig inde i køjen.

På et tidspunkt må det alligevel være lykkedes at falde i søvn, for jeg vågnede ved at jeg pludselig befandt mig "flyvende" i luften og faldt ned på kanten af sengen. På det tidspunkt var uvejret nok på sit højeste.

Inde fra toiletterne var der konstant højlydte råb og de stakkels mennesker havde det i hvert fald ikke godt.

Om morgenen kunne vi så endelig se norgeskysten, hvilket for nogle var et kærkommen syn.

Den første del af dagen gik med at komme til sig selv efter en hård tur i Nordsøen om natten. Om eftermiddagen blev der gjort klar til "åbent skib" hvor der ville komme en del højtstående militærfolk fra Norge.

Senere på aftenen gik alle forholdsvis tidlig til køjs – godt trætte.

De efterfølgende dage blev brugt til at se lidt af Norge. Vi besøgte bl.a. en nationalpark, hvilket var meget spændende og afslappende.

Vi var også ude og sejle rundt mellem de små øer, hvilket var en fantastisk oplevelse. Efter danske forhold kom vi uhyggelig tæt på land og klipperne, men vi var i gode hænder. Ombord på MHV 804 havde vi en af de lokalkendte med og som til daglig sejlede i det norske Marinehjemmeværn.

Den sidste aften skulle der festes. Vi var sammen med det norske Marinehjemmeværn blev inviteret med ud og spise og derefter til dans.

Maden bestod af rejer i lange baner og vi skulle bare guffe i os. Rejerne skulle vi selv pille, og der var rigeligt til alle.

Efter spisningen gik vi over på et kæmpe diskotek, stadig iført vores Uniform fin, men hvad betød det, når vi alle så ens ud – i tøjet i hvert fald.

Pigerne var helt vilde med os, og vi dansede og dansede til diskoteket lukkede. Derefter gik det ned til MHV 804 igen, hvor vi nogle stykker satte os til at hygge os lidt.

Vi gik først til køjs omkring kl. 07.00.

I medens vi lå og fik sovet lidt, lagde det andet vagthold fra kaj og hjemturen var startet.

I forhold til turen op til Norge var turen tilbage til Danmark en sand fornøjelse. Endnu engang havde jeg haft en utrolig dejlig tur sammen med gutterne og Marinehjemmeværnet.

Tilmeldinger / afmeldinger til min kommende 30 års fødselsdagsfest begyndte at strømme ind. Der var uhyggelig mange afmeldinger, grundet ferie, men hvor mange vi skulle blive havde jeg ikke nogen anelse om endnu.

Ugen før min fødselsdag havde jeg hørt fra de fleste og som det så ud skulle vi blive 50 personer i alt, hvilket var et meget passende antal til kroen. Jeg havde i mellem tiden hyret Palle fra Mors til discjockey. Han ville spille ligeså længe som der var folk til, og det lød fornuftigt.

Onsdag den 3. august oprandt og jeg regnede med at det ville blive en stille og rolig dag. Mor og far ville komme om aftenen til spisning og inde hos BFC havde jeg ikke planlagt det helt store.

Men det med stille og roligt måtte jeg snart erkende, at det ikke kom til at holde stik. Da jeg kom ud til bilen fik jeg det første sjok.

2 cm fra bagenden på bilen var der placeret en kæmpe peberkværn og spørgsmålet var nu hvordan jeg skulle få bilen ud.

Jeg prøvede om jeg kunne skubbe olietønden lidt, men den var tung som bare ind i h.....

Det viste sig senere at der lå ca. 1/2 motorblok indeni.

Men ved hjælp af lidt værktøj og uhyggelige anstrengelser og enorme svedmængder, fik jeg dem skubbet så meget at jeg kunne vrikke bilen ud. Nu var jeg glad for servostyringen.

Tilbage stod spørgsmålet om hvem der havde gjort dette, og jeg dømte straks mine arbejdskolleger. Hvem skulle det ellers være.

Da jeg endelig ankom til kontoret fik jeg det næste sjok. Overalt, ja det var ikke overdrevet, overalt på min plads var der peber i alle afskygninger. Selv i tastaturet var peber. Efter en grundig oprydning var jeg klar til dagens arbejde. Men jeg havde endnu ikke fundet ud af hvem der havde placeret "tønden" foran min bil.

Arbejdskollelegaerne nægtede pure at det var dem der havde gjort det.

Efter frokost kom jeg igen tilbage til en arbejdsplads, som man troede var løgn. Der var peber overalt, og oprydningen kunne starte på ny.

Derefter forlod jeg ikke længere min arbejdsplads denne dag.

Derhjemme var der kommet utrolig meget post og en ting var fælles for dem alle. Der var uhyggelig meget peber i kuverterne. Om aftenen ankom mor og far og de grinte meget over min "tønde" der stod hvor bilen skulle have stået.

Vi snakkede meget om hvem der kunne have gjort dette og efter aftensmaden hjalp far mig med at få den væltet og få den rullet over i siden. Den vejede omkring 500 kg, så det var ikke bare noget vi lige gjorde.

Om fredagen havde jeg taget fri, hvilket Olsen også havde gjort og vi havde aftalt at jeg skulle hente ham, hvorefter turen stille og roligt gik nordpå mod Mors, hvor vi skulle hente Palle og hans musikanlæg.

Men først skulle vi forbi Karen Margrethe og Verner og have lidt frokost + det løse og derefter var vi klar.

Vi fik fyldt bilen og turen mod Blenstrup kunne starte.

Om aftenen fik Palle stillet musikanlægget op samtidig med at det selvfølgelig blev afprøvet og aftenen udviklede sig stille og roligt til en mindre fest, hvor vi havde det hyle skægt.

Dermed var kroen for alvor blevet indviet til næste dags kamp.

Omkring kl. 15.00 ankom de første gæster som startede med at stille deres telte op samtidig med at der selvfølgelig var pilsner at slukke tørsten med.

Vi havde et fantastisk godt vejr med masser af solskin, og tørsten hos de fleste var meget stor.

Alle var mødt op i deres fritidstøj, men havde dog husket enten slips eller hat.

Der var følgende gæster med til festen:

Mor og far	Britta og Erik
Tanja og Richard	Kirsten, Louise, Michael og Bjørn
Tina og Per	Lars Rasmussen (sælger) og kone
Michael Herold	John Jensen
Per og Lilli	Bjørkgit, Per + kæreste og Leif
Hilde og Karl Heinz	Karen Margrethe og Verner
Minna og Leo	Dorte og Carsten Staunstrup
Annette og Peter	Søren
Martin	Susanne
Kirsten Vorre	Conni og Per
Moster	Alie og Mogens
Anne Marie og Per	Olsen
Palle	Ilse og Jørgen

Man kan roligt sige at stemningen inden festen startede, var ved at nærme sig det optimale. Alle var i et kanont humør.

Og dermed var starten på festen gået.

Hvad der undrede mig da vi kom ind i salen, var at der midt på scenen stod et fjernsyn. Det havde ikke stået der om eftermiddagen. Men nå, det måtte jo komme frem i løbet af aftenen.

I løbet af aftenen kom der mange sange, der blev holdt taler og far fik løftet sløret for hvem der havde stillet olietønden bag min bil. Erik, Richard og far var ophavsmænd til dette og havde stillet den midt om natten, hvilket naboen også havde bemærket og derfor var taget over for at se hvad der foregik. De kunne berolige ham med at det var på grund af min fødselsdag og dermed gik han hjem i seng igen.

Efter sangen fra Annette og Peter fik jeg udleveret en nøgle til deres lejlighed, da jeg jo alligevel næsten hørte til lejligheden.

Og pludselig begyndte det at rumstere. Per Funch ville have at jeg skulle komme op til scenen, hvorefter han tændte for videoen. Derefter skulle jeg kommentere videoen som startede med at man kørte ind i lkastr og videre om til min adresse, hvorefter Per slukkede for videoen.

Han fortalte at de havde hyret en berømt gæstetaler til at fortsætte videoen, og ind trådte selveste Dame Edna alias Olsen.

Alle lå fuldstændig flade af grin og ventede bare på hvad der nu skulle ske. Jeg spekulerede på fuldt tryk for hvad de nu kunne finde på.

Dame Edna fortsatte videoen samtidig med at hun konstant spurgte, hvad er det og hvor er vi nu.

Det første spørgsmål gik på; Hvad har du i køleskabet? til hvilket jeg svarede at der befandt sig nok ikke så meget – videoen fortsatte og køleskabet blev lukket op. Køleskabet var fyldt af kattermad – vild jubel.

Til det næste spørgsmål befandt vi os i soveværelset og spørgsmålet var; Du har nok haft travlt da du forlod lejligheden, hvad har du under dynen?
Jeg tænkte, hvad har de nu fundet på og fik ikke rigtig svaret på spørgsmålet, hvorefter Olsen stoppede videoen. Jeg skulle komme med et svar inden videoen ville fortsætte og fra de øvrige begyndte der at komme kommentarer.

Jeg fik svaret at der nok lå et par underbukser og videoen fortsatte. Nej der lå et "brugt" kondom og igen vild jubel.
Men videoen kørte videre. Og det næste var sløret for hvad der lå under hovedpuden – et pornoblad med store dejlige negerpiger i.

På arkitektlampen hang der et par BH, så man kan roligt sige at det så ud til at jeg havde haft travlt den morgen.

Derefter gik turen ind i stuen, hvor jeg skulle kommentere hvad der var i min arbejdstaske og jeg fik forklaret at der lå hvad jeg havde brug for i forbindelse med et installationsbesøg. Men nej. Taskens indhold var udskiftet med en flaske Gammel Dansk, en flaske Brændevin og en flaske Whisky.

Turen fortsatte til badeværelset hvor jeg skulle fortælle hvorfor der lå dameundertøj i vaskekurven.
Efter en eller anden historie om det sluttede videoen.
Og der var vild jubel i hele salen. Dame Edna forlod derefter selskabet, for at komme tilbage som Olsen igen.

Aftenen fortsatte med masser af aktiviteter heriblandt Limborock hvor jeg oppe fra scenen skulle vise at jeg også var værdig til titlen som Limbokonge fra turen til Jamaica.
Jeg klarede det.

Omkring midnat eller senere var der natmad og efterhånden var folk ved at være mere eller mindre animerede eller sagt på godt dansk – pisse fulde.
De sidste gik til ro omkring kl. 06.00, hvor kroens forsyninger også var ved at være opbrugte.

Omkring kl. 09.00 var der morgenmad og derefter almindelig opbrud og oprydning. Efter oprydningen fik vi os alle en stille og rolig pilsner, hvorefter det var tid til at gøre status.

Der var blevet drukket følgende:

9 kasser øl
ca. 70 flasker vin
3 flasker Cognac
Uhyggelig mange sodavand

9 flasker Bacardi Rom (Dem havde jeg fået i fødselsgave af Karl Heinz og Hilde)

Samlet regning til kroen var på ca. 22.000,- dertil kom 1000,- til Palle for musikken. Men når jeg selv måtte sige det, havde det været en bragende god fest, som jeg tror mange vil huske meget længe.

Omkring middag kørte Olsen og jeg Palle tilbage til Mors og fortsatte turen mod Skagen hvor vi ville holde en uges ferie sammen og kun slappe af. Vi havde lejet et værelse inde midt i Skagen by.

Da vi ankom til Skagen var vi mere eller mindre fuldstændige færdige og valgte derfor lige at sove et par timer og så se hvad der skulle ske. Men så langt kom vi slet ikke. Vi faldt i søvn og sov lige til næste morgen.

Derefter havde vi en pragtfuld uge i Skagen hvor vi fik set os lidt omkring på cykel. Vi fik sluppet af og sidst men ikke mindst vi morede os noget så gevaldig. Efter en god uge i Skagen var "batterierne" igen ladet op og vi var klar til arbejdet.

Efteråret gik hurtigt og snart kunne jeg begynde at ane min kommende ferie til Brasilien.